

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven Anthony de Schryver, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Opengaan van intern navelabces leidt tot sterfte jong dier

Inwendig navelabces

De veehouder belde in de ochtend voor een jong dier van ongeveer een jaar oud. De avond voordien had hij opgemerkt dat het dier wat trager was dan zijn groepsgenoten. Hij had op dat moment een eenvoudig antibioticum toegediend en besloot de nacht af te wachten voor hij mij contacteerde.

Het dier was op rooster in een groep gehuisvest. Het jonge rund paste wel in de groep, maar bij nader onderzoek bleek dit dier toch duidelijk ouder dan de rest van zijn groepsgenoten. Het dier woog ongeveer 350 kilogram.

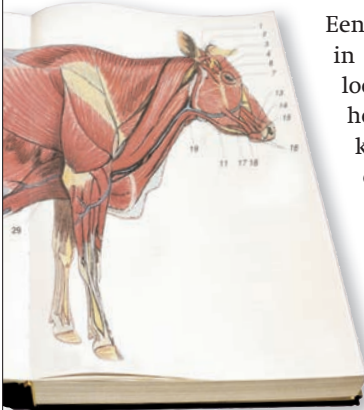
Het jonge rund stond met opgetrokken rug en een gespannen buik en was onderkoeld met 37 graden Celsius. Omdat het dier bijna in shock verkeerde, besloot ik om meteen een infuus intraveneus toe te dienen. De lage temperatuur en hoge snelle pols gaven aan dat het dier al bijna niet meer te redden was. Enkele uren na mijn bezoek belde de veehouder dat het dier inderdaad was gestorven.

In de late namiddag ging ik nog even langs het bedrijf om een autopsie uit te voeren. Bij het openen van de buikholte was meteen te zien dat het dier last had van acute peritonitis of een buikvliesontsteking. De oorzaak lag bij een verouderd navelabces dat plots was gesprongen.

De veehouder kon zich inderdaad herinneren dat dit dier op jonge leeftijd last had gehad van een navelabces met een kleine navelbreuk. Het abces was toen behandeld met antibiotica, maar was na de behandeling wellicht niet helemaal genezen. Mogelijk was er toch weer een kiem op de navelbreuk gekomen en kon dit inwendige abces ontstaan. Dit abces was nu opengegaan met een fatale afloop voor het jonge dier.

De encyclopedie **navelbreuk**

Een navelbreuk is een opening in de peesschede. De peesschede loopt midden over de buik en houdt de hele buik stevig bij elkaar. Door de navelstreng zit er een opening in deze schede die na de geboorte weer sluit.

Een navelontsteking kan het sluiten van de opening tegengaan. De navelontsteking kan overgaan of na antibioticatherapie genezen, maar in sommige gevallen laat

de ontsteking de opening bestaan of soms wordt de opening door de ontsteking groter.

Een kleine navelbreuk verdwijnt meestal vanzelf. Daarom is het in eerste instantie afwachten of de breuk vanzelf geneest. Bij veel kalveren groeit de pens eroverheen, waardoor het lijkt of de breuk weggaat. In sommige gevallen is operatief ingrijpen noodzakelijk om de navelbreuk door hechttechniek te herstellen.

Het navelvliesje – het stukje weefsel dat na de geboorte overblijft na het afbreken van de aders in de navelstreng – moet zo snel mogelijk opdrogen. Hygiëne en ontsmetting helpen om een navelontsteking en daarmee ook navelbreuken te voorkomen.